

Tuần Báo Vô Vi

23 tháng 7 năm 2023

Số 665

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Dụng chạm có hữu ích gì không?
- 2) Tình Trời nằm ở đâu?
- 3) Tình Trời ban chiếu từ đâu đến đâu ?
- 4) Thức giác là sao?
- 5) Chịu sửa sai có hại không?
- 6) Muốn khai triển phải làm sao?
- 7) Trung thiên thế giới có những gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 28-10-2005 1:55 AM Hỏi: <i>Đụng chạm có hữu ích gì không?</i> Đáp: Thừa đụng chạm mới tự sửa. Kệ: Đụng chạm học hỏi tự tiến thân Học hỏi chung vui nguyện góp phần Thực hành chánh pháp duyên Trời độ Quy nguyên thiên giác tự sửa mình.	2) San Diego, 29-10-2005 6:01 PM Hỏi: <i>Tình Trời nằm ở đâu?</i> Đáp: Thừa tình Trời nằm ở nơi thanh nhẹ. Kệ: Tình Trời cao cả chiều nơi nơi Chuyển hóa vô cùng gieo ý niệm Khai triển tâm thân quy hội tụ Dù nhau học hỏi thuyết vinh quang.
3) San Diego, 30-10-2005 6:07 PM Hỏi: <i>Tình Trời ban chiếu từ đâu đến đâu ?</i> Đáp: Thừa tình Trời chiếu khắp nơi nơi. Kệ : Thực hành nhận được nguyên lý tốt Chuyển hóa thâm sâu rõ nhiệm màu Quy hội tình người trong chốc lát Thành tâm tu học rõ đuôi đầu.	4) San Diego, 31-10-2005 6:21 PM Hỏi: <i>Thức giác là sao?</i> Đáp: Thừa thức giác là hiểu được sự sai lầm của chính mình. Kệ: Ăn năn sám hối tự hành tu Tiếp tục thăng hoa giải mê mù Chẳng còn động loạn trong mờ ảo Thực hành chánh pháp phát triển vào.
5) San Diego, 1-11-2005 6:29 PM Hỏi: <i>Chịu sửa sai có hại không?</i> Đáp: Thừa chịu sửa sai chỉ có tiến. Kệ: Ăn năn tự tiến tự thân hành Niệm Phật khai minh tâm ý đạo Khai triển vô cùng tự tiến xuyên Xuyên qua trở ngại lập thanh đài.	6) San Diego, 02-11-2005 6:37 PM Hỏi: <i>Muốn khai triển phải làm sao?</i> Đáp: Thừa thành tâm phục vụ thức công khai. Kệ: Cảm thông thiên địa tự tiến hoài Giải mê phá chấp nhẹ hai vai Phân minh đời đạo tự giải sai Hành pháp không ngừng giải bi ai.
7) San Diego, 03-11-2005 6:45 PM Hỏi: <i>Trung thiên thế giới có những gì?</i> Đáp: Thừa trung thiên thế giới siêu hình. Kệ: Trung thiên thế giới hoa nở xinh Có tiên ứng hầu trong trật tự Chư tiên múa hát khuyến người tu Tay chân đẹp dễ ngoạn người tu.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 28 (tiếp theo)

...

Bởi vậy, tu ở đây là phải ở trong sự thật hóa giải mới ngộ chơn lý được. Còn các bạn không ở trong sự thật không bao giờ ngộ được chơn lý. Chúng ta phải hành, phải thấy sự sai của chính mình. Phải hành đâu đó cho nó đúng, cho có trật tự. Nếu chúng ta không có thể hành mấy môn một lượt thì chúng ta hành từ môn một. Soi Hồn trước đi, một thời gian cho nó khỏe, đâu đó cho nó trụ tâm đàng hoàng rồi chúng ta làm Pháp Luân cũng được nữa. Một thời gian rồi nó khai thông, chúng ta tiến tới Thiền Định. Khi các bạn Soi Hồn, Pháp Luân thông rồi thì Thiền Định dễ dãi. Lúc nào chúng ta cũng có thể ngồi Thiền Định. Lúc đó phần điển nó xuất rồi. Mạch nhâm và mạch đốc khai thông thì chỉ rút đi lên thôi, đâu có lệ thuộc.

Còn các bạn tu chưa mở, mà muốn làm Cha, làm Phật này kia thì tự nhiên bên trên nó nhập. Bởi vì, thiêng liêng chờ sẵn một bên. Các bạn mà nghĩ bậy thì nó nhập trong bản thể làm cho các bạn chậm tiến. Các bạn phải tung ra để mà đi thì không có ai phá các bạn được hết. Các bạn cầu xin cho người ta sáp nhập vô trong bản thể các bạn thì các bạn phức tạp càng phức tạp thêm, rắc rối càng rắc rối thêm, làm sao tiến được? Cho nên tu phải minh mẫn, sáng suốt. Tôi là người đi trước, từ bước một tôi nghiên cứu, thành ra bây giờ tôi mới để lại cho các bạn thấy. Nếu tôi điên loạn, tôi đã điên từ lâu rồi, đâu phải ngày nay ngồi phân chơn lý cho các bạn nghe rõ ràng. Nhờ cái pháp này tôi tiến triển và thấy tôi thông minh. Tôi hiểu được việc này, việc kia, việc nọ thay vì trước kia tôi lu mờ không hiểu, cái gì cũng sợ sệt nhưng mà tôi học từ từ rồi tôi đi đến. Các bạn cũng vậy, chúng ta đồng loài người, chúng ta có tri giác sáng suốt, chúng ta phải thực hiện một kỳ công cho chính mình trước khi rời thể xác.

Cho nên các bạn thấy rõ chừng nào, nghiên cứu kỹ đừng có nôn. Một bước là đi tới. Người ta nói thiên cơ là thúc đẩy cho mình tu. Nhưng mà cái tu cũng phải do sức lực sẵn có của mình để tiến giải mới là đúng. Chúng ta không có xao lãng, cứ giữ bền bỉ để chúng ta tu. Bởi vì, nhiều người tại thể nguyện tu

một thời gian rồi bỏ không tu. Tánh tình bất chơn, thâm thập ngoại cảnh rồi quên tất cả hành trình tiến hóa. Bề trên thấy người này hứa, thấy nó đi tới rồi đi thụt lùi, nên thương xót nhắc nhở chúng ta phải tu, phải hành trì, phải lập hạnh tu mới tiến bộ. Cái đó đâu phải kêu chúng ta tu một giây, một giờ mà thành Phật, thành Tiên. Chúng ta phải có một kỳ công.

Đời do ai tạo? Cũng là Đấng Tạo Hóa tạo. Đời là gì? Là bài học cho chúng ta tiến tới đạo, thấy không? Có đời mới có đạo, chớ không có đời lấy gì có đạo, tôi nói hoài! Các bạn thấy rõ được điểm đó, nên quan tâm tới điểm đó. Không nên thu thập bất cứ những cái gì bất chánh. Ai quyến rũ, ai nói gì, ai xuống thế, ai làm phép thần thông đi nữa cũng chẳng có giá trị. Bởi vì, sự thành công của họ đâu phải sự thành công của mình, thấy không? Cái ông ảo thuật gia, ông làm sự thành công của ông ảo thuật gia, chứ đâu phải của mình. Khen người ta hay rồi mình muốn bắt chước cái hay của người ta. Người ta học cũng khó khăn, người ta mách lới mới biết được. Còn mình nhảy vô muốn biết liền sao được. Động loạn ở chỗ đó, thấy không?

Huống hồ gì chuyện thiêng liêng, sáng suốt thì phải dụng một kỳ công. Phải giữ một chơn tâm sáng suốt để hành trì mới đi tới, chớ không có nói ham muốn và cầu xin nữa. Cầu xin chừng nào thì sẽ bị chừng nấy, tôi đã nói trước rồi. Thời kỳ biến chuyển của quả địa cầu này, của càn khôn vũ trụ, thì có những xáo trộn tranh tối tranh sáng giữa con ma và Tiên Phật. Luôn luôn nhiều chuyện rắc rối xảy ra trên quả địa cầu này.

Cho nên các bạn càng ngày càng nghe tin tức, càng thâm thập, rồi càng thấy nhiều chuyện kỳ cục điên loạn. Tại vì tâm họ không vững. Còn nếu chúng ta cứ giữ bình tâm, thì lúc nào chúng ta cũng có thể có cơ hội để dự tiến và có cơ hội để phân xét mọi sự việc xảy ra thì chúng ta càng minh, càng có cơ hội học nhiều hơn. Còn nếu chúng ta không chịu minh xét mọi sự việc, mù quáng theo đuổi thì chúng ta sẽ bị động loạn, làm hại chơn tâm của chúng ta. Nặng

trước phải xâm chiếm cơ tạng của chúng ta. Khi người ta chê các bạn, các bạn cứ vững tâm, đừng vì đó mà đau khổ. Đó là sự thành công của người thì người cứ hưởng đi. Còn sự thành công của tôi thì tôi phải đi tới. Nếu con người có thể trở nên một vị thiên lương sáng suốt thì một ngày kia tôi cũng sẽ

trở nên một vị thiên lương sáng suốt, nhưng mà tôi dày công, tôi học hỏi, tôi tiến hóa, tôi xây dựng cho tôi.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 14 tháng 3 năm 1970

Tu thân gắng hành theo chơn lý
Pháp lý Vô Vi dẫn tiến tùy
Bác ái công bằng phân các giới
Luyện theo Phật pháp thấu Vô Vi.

Tu thời trí ý xét suy
Nơi nào là cõi Vô Vi của Trời
Không không dẫn tiến thoát lời
Nhủ khuyên thiên hạ tự dòi gắng tu
Tu cho thoát khỏi đui mù
Khai thông dẫn tiến đắp bù tình thương
Biết mình biết họ tự lường
Giả chơn phân tách mối tường Vô Vi
Vô Vi là cõi chẳng vì
Tình thương tham hận sân si của đời
Nó là khung cảnh không lời
Không không chủ thuyết dẫn đời tiến thẳng
Sắc không không sắc mỗi tầng
Tự minh mới biết đặc ân Phật Trời
Công phu chẳng đổi thay đời
Không giờ điều luyện hợp thời chuyển luân
Khí thanh trợ giúp nhơn quần
Phóng thâu dễ dãi pháp luân dung hòa
Phân minh lưỡng giới chánh tà
Thân hình vui khỏe mới là người tu
Chẳng nuôi tánh chấp đui mù
Khai thông ngũ tạng giao du cõi Trời.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

98. CHUYỆN NGƯỜI LÁI BUÔN LỪA ĐẢO (Tiền Thân Kutavanija)

Lành thay, vị hiền trí...,

Câu chuyện này khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một người đi buôn lừa đảo. Tại Xá Vệ có hai người cùng chung nhau làm nghề đi buôn, chở hàng hóa bằng xe, đi khắp toàn quốc, được tiền lời rồi đi về. Người đi buôn lừa đảo suy nghĩ:

“Người đi buôn này trải qua nhiều ngày ăn uống, ngủ nghỉ cực khổ, nên mệt mỏi. Nay về nhà, được ăn uống thỏa thích với các món ngon, nhiều thứ đặc biệt, nó có thể chết vì bội thực. Ta sẽ chia hàng hóa này thành ba phần, một phần cho con cháu nó, hai phần thuộc về ta”. Nghĩ vậy, kẻ ấy hẹn chia phần ngày này qua ngày khác, nhưng thực sự không muốn chia. Người đi buôn hiền trí không muốn bức bách kẻ ấy phải chia nên đi đến tịnh xá dành lễ bậc Đạo Sư và được tiếp đón thân tình. Bậc Đạo Sư hỏi:

- Có gì trở ngại lớn chẳng? Sao nay ông mới đến đây, đã lâu rồi sao ông không đến hầu thăm Đức Phật?

Ông đem tất cả câu chuyện thuật lại với Thế Tôn, bậc Đạo Sư nói:

- Nay gia chủ, không phải chỉ nay nó mới là người đi buôn lừa đảo. Thuở xưa, nó cũng là người đi buôn lừa đảo rồi. Nay nó đang muốn

lường gạt ông. như trước kia nó đã lường gạt các bậc hiền trí.

Theo lời yêu cầu của người đi buôn hiền trí, bậc Đạo Sư kể chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì ở Ba-la-nại, Bồ Tát sanh ra trong một gia đình thương gia, đến ngày đặt tên, được đặt tên là Pandita (bậc hiền trí). Khi đến tuổi trưởng thành, Bồ Tát cùng chung vốn với một người đi buôn khác. Người ấy tên là Đại hiền trí. Họ chở hàng hóa trên năm trăm cỗ xe, đi khắp quốc độ, buôn bán hàng hóa, lấy được tiền lời rồi đi về Ba-la-nại. Đến thời chia hàng hóa, Đại hiền trí nói:

- Tôi phải lấy hai phần.

- Vì sao vậy?

- Bạn là Hiền trí, tôi là đại hiền trí, Hiền trí xứng đáng được một phần, Đại hiền trí xứng đáng được hai phần.

- Hai chúng ta bỏ chung về tiền vốn, về bò xe... đều bằng nhau. Sao bạn lại được hai phần?

- Vì ta là Đại hiền trí.

(còn tiếp)

